

2024. december 2. hétfő

*Te vagy az én erőm, rólad zeng énekelem. Erős váram az Isten, az én hűséges Istenem.
(Zsoltár 59,18)*

Mt 9,35-38: *Jézus bejárta minden várost és falut, tanított zsinagógáikban és hirdette a mennyek országának örömhírét, s meggyógyított mindenféle betegséget és bajt. Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a pásztor nélküli juhok. Ekkor így szólt tanítványaihoz: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásba!”.*

Igehirdetés: Somos László atya sosem tervezte, hogy cigányokkal fog foglalkozni. Harminc évvel ezelőtt Kaposmérő plébánosa lett. Hamarosan kiderült a számára, hogy sokan élnek cigányok a plébánia területén. Amikor elkezdte megismerni őket, megijedt a rettenetes szegénységtől, amit látott. Elment Hodászra, Sója Miklós görögkatolikus paphoz, aki akkor már sok-sok éve foglalkozott cigányokkal, hogy megkérdezze, mit tegyen, hogyan tudna segíteni. Miklós atya válasza ez volt: Menj, és legyél közöttük! Ha van nagy, irgalmas szíved, akkor meg fogod látni, hogy mit tegyél közöttük. Ha nincs nagy irgalmas szíved, akkor hiába beszélek neked. Somos atya így mesél a tapasztalatairól: „Jézus is azt mondta,»menjétek el minden néphez«, ezért kezdtem el a cigánytelepre eljárni az esti misék után, hogy megismerjem őket. Amikor betértem a házaikba, mindig kértem a családoktól egy pohár vizet. Látták, hogy örömmel elfogadom, ezért könnyebben tudtam velük beszélgetni, hiszen nem tartottam tőlük, sem attól, ahogyan élnek” – meséli. Érdemes megkeresni őt, hogyan mesél erről, hogyan hozott létre tanodát, ahová a legrosszabb gyerekeket hívta el, hogyan érte el, hogy a cigány gyerekek ne a kisegítő iskolába kerüljenek, hogy kijárják a 8 osztályt és a legtöbben szakmát tanulnak, hogy nincs bukás-évisztelés. Volt nagy irgalmas szíve, meglátta és megszánta őket, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a pásztor nélküli juhok, és a pásztoruk lett.

Hogyan kapcsolódunk mi ehhez? Egyrészt Jézus hívására imádkozzunk azért, hogy legyenek munkások, legyenek emberek, akik pásztorai lesznek a legelgyötörtebb juhoknak. Másrészt pedig nekünk magunknak is munkásoknak kell lennünk, észrevennünk a másik meggyötörtségét és elesettségét. Jézus felhívása ma is aktuális. Az emberek ma is gyógyulásra, gondoskodásra vágyanak. És nekünk is két dolgot kell tennünk:

- Legyünk jelen a körülöttünk levők életében, legyünk megszólíthatóak, tudjunk figyelmes szeretettel ott lenni a másik mellett.
- És legyen nagy irgalmas szívünk, amivel figyelünk, amivel hallgatunk és az majd megsúgja nekünk a következő lépést. Ez lehet figyelmes hallgatás, egy ölelés, egy gesztus, egy meleg tea, egy csoki, egy süti, és lehet ennél több is. Lehet bátorítás, lehet támogatás, lehet kísérés, és lehet elkísérés szakemberhez, hogy az illető elgyötört és elesett ember szakszerű segítséghez jusson.

Mi vagyunk a munkások, akikért Jézus imája szól. Minket akar küldeni az osztálytársához, a kollégához, a diákhoz, a családtaghoz, vagy akár máshoz is. Sokszor nem tudunk többet adni, mint az irgalmas szívünk szeretetét, a megszólítást, a meghallgatást, de sokszor pont erre van szükség ahhoz, hogy a meggyötört szívű békére, gyógyulásra leljen. Advent első iskolai napján nem is kaphatnánk jobb, biztatóbb üzenetet. Hiszen az advent pont arra hív, hogy lépjünk ki a megszokottból, ahogy Szent Ignác javasolja, ne ragadjunk le két lábbal a földön, hanem az egyik lábunkat felemelve induljunk el az ég felé. Ha nem hagyjuk, hogy a közöny, vagy a káröröm eltöltsön minket, akkor lehetőségünk van arra, hogy a mi szívünk is egyre nagyobb és irgalmasabb legyen!